

ความสุขอยู่ที่จิตใจ ที่รับรู้ได้ถึงความสุข

คงเป็นไปได้ว่า หากเราได้รับการให้มากขนาดนั้น แล้วจะเกิดความพอใจ นั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์มีความละโมภ และจิตใจที่โลภของคนเรานั้นไม่มีขีดจำกัด

เรามักคิดว่า ความสุขคือการไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสิ่งของ เงินทอง ตำแหน่ง เกียรติยศ แต่ดูท่าว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เงื่อนไขของการมีความสุขเลย

หากรู้สึกได้ถึงความสุขเมื่อเห็นดอกไม้ริมทางธรรมดาๆ หรือมีความสุขกับการกินดี ชับถ่ายดีในทุกๆ วัน ก็คงไม่มีความสุขไต่มาไกลไปกว่านี้

ความรู้สึกที่สามารถรับรู้ถึงความสุขที่มีอยู่ตอนนี้เป็นรากฐานที่จะทำให้ความรู้สึกถึงความสุขเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ศาสนาเทนรีเคียว คำสอนแห่งการดำรงชีวิตอันผาสุกเบิกบานใจ

ความสุขอยู่ที่จิตใจ ที่รับรู้ได้ถึงความสุข

คงเป็นไปได้ว่า หากเราได้รับการให้มากขนาดนั้น แล้วจะเกิดความพอใจ นั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์มีความละโมภ และจิตใจที่โลภของคนเรานั้นไม่มีขีดจำกัด

เรามักคิดว่า ความสุขคือการไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสิ่งของ เงินทอง ตำแหน่ง เกียรติยศ แต่ดูท่าว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เงื่อนไขของการมีความสุขเลย

หากรู้สึกได้ถึงความสุขเมื่อเห็นดอกไม้ริมทางธรรมดาๆ หรือมีความสุขกับการกินดี ชับถ่ายดีในทุกๆ วัน ก็คงไม่มีความสุขไต่มาไกลไปกว่านี้

ความรู้สึกที่สามารถรับรู้ถึงความสุขที่มีอยู่ตอนนี้เป็นรากฐานที่จะทำให้ความรู้สึกถึงความสุขเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ศาสนาเทนรีเคียว คำสอนแห่งการดำรงชีวิตอันผาสุกเบิกบานใจ

“เมื่อทำให้ทุกคนชื่นบาน จึงเรียกได้ว่า
ความสุขเบิกบานใจโดยแท้ ถ้าหากว่า
รำเริงเบิกบานแต่เฉพาะพวกเจ้าเท่านั้น
แต่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน อย่างนี้เรียกว่า
ความสุขเบิกบานใจที่แท้จริงไม่ได้”

โอะซะซะชิซุ คำตรัสชี้แนะของพระผู้เป็นเจ้า
ในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2440

“เมื่อทำให้ทุกคนชื่นบาน จึงเรียกได้ว่า
ความสุขเบิกบานใจโดยแท้ ถ้าหากว่า
รำเริงเบิกบานแต่เฉพาะพวกเจ้าเท่านั้น
แต่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน อย่างนี้เรียกว่า
ความสุขเบิกบานใจที่แท้จริงไม่ได้”

โอะซะซะชิซุ คำตรัสชี้แนะของพระผู้เป็นเจ้า
ในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2440

พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนอีกว่า
“เพียงแค่นั้นเองได้ดีในขณะนี้
ก็พอแล้ว ความคิดอย่างนี้ผิด
ทั้งนั้นแหละพวกเจ้า” หากเราใช้
ชีวิตได้ตามใจชอบก็คงจะมีความสุข
สุข แต่นั่นถือเป็น “ความสุข
เบิกบานตามอำเภอใจตัวเอง”

ไม่ใช่หนทางที่คนจำนวนมากสามารถก้าวเดินไปได้ยาวนาน ท่ามกลาง
ความก้าวหน้าทางสังคมในระดับสูง มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ก็จริง
แต่ถ้าหากว่าเป็นความเจริญรุ่งเรืองโดยเพิกเฉยต่อคนในประเทศที่
กำลังพัฒนาหรือลูกหลานของเราแล้ว ถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายมาก เรา
ควรมีความสำรวมตนและแสวงหาหนทางที่ทุกคนสามารถดำรงชีวิต
อันมีความสุขเบิกบานใจได้ยาวนานโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว

พระผู้เป็นเจ้าทรงสอนอีกว่า
“เพียงแค่นั้นเองได้ดีในขณะนี้
ก็พอแล้ว ความคิดอย่างนี้ผิด
ทั้งนั้นแหละพวกเจ้า” หากเราใช้
ชีวิตได้ตามใจชอบก็คงจะมีความสุข
สุข แต่นั่นถือเป็น “ความสุข
เบิกบานตามอำเภอใจตัวเอง”

ไม่ใช่หนทางที่คนจำนวนมากสามารถก้าวเดินไปได้ยาวนาน ท่ามกลาง
ความก้าวหน้าทางสังคมในระดับสูง มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ก็จริง
แต่ถ้าหากว่าเป็นความเจริญรุ่งเรืองโดยเพิกเฉยต่อคนในประเทศที่
กำลังพัฒนาหรือลูกหลานของเราแล้ว ถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายมาก เรา
ควรมีความสำรวมตนและแสวงหาหนทางที่ทุกคนสามารถดำรงชีวิต
อันมีความสุขเบิกบานใจได้ยาวนานโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว